

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

آراء
وحدت رویه

کاربردی، حقوقی - کیفی

تدوین: گروه علمی موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش

انتشارات چتر دانش

- عنوان و نام پدیدآور : آراء وحدت رویه کاربردی، حقوقی - کیفی
- مشخصات نشر : تهران: چتر دانش، ۱۳۹۳.
- مشخصات ظاهری : ۲۶۲ ص. ۱۴/۵ × ۲۰ س.م.
- شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۱۶-۳۹-۹
- وضعیت فهرست نویسی : فیپای مختصر
- یادداشت : این مدرک در آدرس <http://opac.nlai.ir>
- قابل دسترسی است.
- یادداشت : چاپ دوم.
- شناسه افزوده : موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش
- شماره کتابشناسی ملی : ۳۶۱۵۵۳۵

- نام کتاب : آراء وحدت رویه کاربردی، حقوقی - کیفی
- ناشر : چتر دانش
- تدوین : گروه علمی موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش
- نوبت و سال چاپ : هشتم- ۱۳۹۸
- شمارگان : ۲۰۰۰
- شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۱۶-۳۹-۹
- قیمت : ۳۲۵۰۰ تومان

فروشگاه مرکزی: تهران، میدان انقلاب، خمینری جاوید (اردیبهشت شمالی)، پلاک ۸۸

تلفن مرکز پخش: ۶۶۴۹۲۳۲۷ - تلفن فروشگاه کتاب: ۶۶۴۰۲۳۵۳

nashr.chatr@gmail.com

کلیه حقوق برای مؤلف و ناشر محفوظ است.

سخن ناشر

رشته حقوق با تمام شاخه‌ها و گرایش‌هایش، به‌منزله یکی از پرطرفدارترین رشته‌های دانشگاهی کشور، تعداد فراوانی از دانشجویان علوم انسانی را به‌خود جلب کرده است؛ دانشجویانی که پس از تحصیل، وارد عرصه خدمت شده و در مناصب و جایگاه‌های گوناگون به ایفای وظیفه مشغول می‌شوند.

منابعی که در دانشکده‌های حقوق، مبنای کار قرار گرفته و تحصیل دانشجویان بر مدار آن‌ها قرار دارد، در واقع، مجموعه کتب و جزواتی هستند که طی سالیان متمادی چنان‌که باید تغییر نیافته و خود را با تحولات و نیازهای زمانه هماهنگ نکرده‌اند. این، درحالی است که نیاز مبرم دانش‌پژوهان به مجموعه‌های پربار و سودمند، امری انکارناپذیر است. به‌این‌ترتیب، ضرورت تدوین کتب غنی و ارزشمند برای رفع نیازهای علمی دانشجویان رشته حقوق و نیز رشته‌های متأثر از آن، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد؛ کتاب‌هایی که روزآمدی محتوای آنها از یک سو و تناسب آنها با نیاز دانش‌پژوهان از سوی دیگر، مورد توجه و لحاظ ناشر و نویسنده، قرار گرفته باشد.

مؤسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش، در مقام مؤسسه‌ای پیشگام در امر نشر کتب آموزشی روزآمد و غنی، توانسته است گام‌های مؤثری در همراهی با دانشجویان رشته حقوق بردارد. این مؤسسه افتخار دارد که با بهره‌مندی از تجربیات فراوان خود و با رصد دقیق نیازهای علمی دانشجویان، به تولید آثاری همت‌گمارد که مهم‌ترین دستاورد آن‌ها، تسهیل آموزش و تسریع یادگیری پژوهندگان باشد. انتشارات چتر دانش امیدوار است با ارائه خدمات درخشان، شایستگی‌های خود را در این حوزه علمی بیش از پیش به‌منصه‌ی ظهور برساند.

فرزاد دانشور
مدیر مسئول انتشارات چتر دانش

آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق مدنی.....۱۲

۱۲.....	رای وحدت رویه شماره ۱۶۷۸ مورخ ۱۳۲۹/۱۰/۲۳
۱۳.....	رای وحدت رویه شماره ۱۷۹۸ مورخ ۱۳۳۱/۱۱/۱۶
۱۳.....	رای وحدت رویه شماره ۱۳۰۹ مورخ ۱۳۳۹/۴/۲۷
۱۵.....	رای وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۳۴/۴/۱۷
۱۶.....	رای وحدت رویه شماره ۳۵۶۱ مورخ ۱۳۴۲/۱۲/۲۶
۱۶.....	رای وحدت رویه شماره ۲۳ مورخ ۱۳۴۴/۹/۲۲
۱۸.....	رای وحدت رویه شماره ۲۲۴ مورخ ۱۳۴۹/۸/۸
۱۹.....	رای وحدت رویه شماره ۴۲ مورخ ۱۳۵۱/۸/۲
۲۰.....	رای وحدت رویه شماره ۵۴ مورخ ۱۳۵۱/۱۰/۱۳
۲۱.....	رای وحدت رویه شماره ۹ مورخ ۱۳۵۵/۳/۱۰
۲۳.....	رای وحدت رویه شماره ۹۵ مورخ ۱۳۵۶/۷/۱۰
۲۴.....	رای وحدت رویه شماره ۱۱۳ مورخ ۱۳۵۶/۱۱/۲۴
۲۷.....	رای وحدت رویه شماره ۱۱۴ مورخ ۱۳۵۶/۱۲/۳
۲۷.....	رای وحدت رویه شماره ۱۲۶ مورخ ۱۳۶۳/۲/۳۱
۲۸.....	رای وحدت رویه شماره ۳۰ مورخ ۱۳۶۴/۱۰/۳
۲۹.....	رای وحدت رویه شماره ۵۱۸ مورخ ۱۳۶۷/۱۱/۱۸
۳۰.....	رای وحدت رویه شماره ۵۲۰ مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۹
۳۱.....	رای وحدت رویه شماره ۵۷۶ مورخ ۱۳۷۱/۷/۱۴
۳۲.....	رای وحدت رویه شماره ۶۰۷ مورخ ۱۳۷۵/۶/۲۰
۳۴.....	رای وحدت رویه شماره ۶۱۷ مورخ ۱۳۷۶/۴/۳
۳۵.....	رای وحدت رویه شماره ۶۲۰ مورخ ۱۳۷۶/۸/۲۰
۳۶.....	رای وحدت رویه شماره ۶۴۷ مورخ ۱۳۷۸/۱۰/۲۸
۳۷.....	رای وحدت رویه شماره ۷۰۸ مورخ ۱۳۸۷/۵/۲۲
۳۸.....	رای وحدت رویه شماره ۷۱۶ مورخ ۱۳۸۹/۷/۲۰
۳۹.....	رای وحدت رویه شماره ۷۱۸ مورخ ۱۳۹۰/۲/۱۳
۴۰.....	رای وحدت رویه شماره ۷۱۹ مورخ ۱۳۹۰/۲/۲۰

آراء وحدت رویه مرتبط با قانون آیین دادرسی مدنی.....۴۱

۴۱.....	رای وحدت رویه شماره ۱۹۹۹ مورخ ۱۳۳۲/۹/۲۵
۴۱.....	رای وحدت رویه شماره ۲۱۱۱ مورخ ۱۳۳۵/۱۰/۱۰
۴۲.....	رای وحدت رویه شماره ۲۴۶۷ مورخ ۱۳۳۵/۱۱/۲۸
۴۳.....	رای وحدت رویه شماره ۸۰۰ مورخ ۱۳۳۶/۴/۱۱
۴۴.....	رای وحدت رویه شماره ۱۵۴۲ مورخ ۱۳۳۶/۸/۸
۴۵.....	رای وحدت رویه شماره ۳۲۷۱ مورخ ۱۳۳۹/۱۰/۱۹
۴۶.....	رای وحدت رویه شماره ۶۲ مورخ ۱۳۵۱/۱۱/۱۱

٤٧.....	١٣٥٣/٩/٤	مورخ ٧١	رأى وحدت رویه شماره ٧١
٤٨.....	١٣٥٣/٣/١٥	مورخ ٢٤	رأى وحدت رویه شماره ٢٤
٤٩.....	١٣٥٣/٣/١٥	مورخ ٢٧	رأى وحدت رویه شماره ٢٧
٤٩.....	١٣٥٣/١٠/٤	مورخ ٩٠	رأى وحدت رویه شماره ٩٠
٥١.....	١٣٥٩/٣/٢٨	مورخ ٩	رأى وحدت رویه شماره ٩
٥١.....	١٣٥٩/١٢/١٦	مورخ ٢٨/٥٩	رأى وحدت رویه ردیف ٢٨/٥٩
٥٢.....	١٣٦٠/٢/٧	مورخ ٣٥٣٠	رأى وحدت رویه شماره ٣٥٣٠
٥٣.....	١٣٦٠/٣/١٦	مورخ ١٢	رأى وحدت رویه شماره ١٢
٥٤.....	١٣٦٠/٤/٣٠	مورخ ١٢٤٤٦	رأى وحدت رویه شماره ١٢٤٤٦
٥٥.....	١٣٦٠/٧/٧	مورخ ١٧٤٠٠	رأى وحدت رویه شماره ١٧٤٠٠
٥٧.....	١٣٦٠/١١/١٩	مورخ ٤٠	رأى وحدت رویه شماره ٤٠
٥٨.....	١٣٦٢/٢/٥	مورخ ٤٥	رأى وحدت رویه شماره ٤٥
٥٩.....	١٣٦٢/٣/٢	مورخ ٥٣	رأى وحدت رویه شماره ٥٣
٦١.....	١٣٦٣/٩/١٩	مورخ ٣٧	رأى وحدت رویه شماره ٣٧
٦١.....	١٣٦٣/١٠/١٧	مورخ ٤٧	رأى وحدت رویه شماره ٤٧
٦٣.....	١٣٦٣/١٠/١٨	مورخ ٢٢١	رأى وحدت رویه شماره ٢٢١
٦٥.....	١٣٦٤/٩/١٢	مورخ ٢٨	رأى وحدت رویه شماره ٢٨
٦٥.....	١٣٦٤/١٢/١٢	مورخ ٣٣	رأى وحدت رویه شماره ٣٣
٦٦.....	١٣٦٥/٩/٢٠	مورخ ٣٥	رأى وحدت رویه شماره ٣٥
٦٧.....	١٣٦٦/٢/١٠	مورخ ٥٠٤	رأى وحدت رویه شماره ٥٠٤
٦٨.....	١٣٦٦/١٠/١٥	مورخ ٥٠٧	رأى وحدت رویه شماره ٥٠٧
٦٩.....	١٣٦٧/٨/٢	مورخ ٥١٢	رأى وحدت رویه شماره ٥١٢
٦٩.....	١٣٦٩/٨/١	مورخ ٥٣٧	رأى وحدت رویه شماره ٥٣٧
٧٠.....	١٣٦٩/١٠/١١	مورخ ٥٤٣	رأى وحدت رویه شماره ٥٤٣
٧١.....	١٣٦٩/١١/٣٠	مورخ ٥٤٥	رأى وحدت رویه شماره ٥٤٥
٧٢.....	١٣٦٩/١٢/٢١	مورخ ٥٥١	رأى وحدت رویه شماره ٥٥١
٧٤.....	١٣٧٠/٢/١٠	مورخ ٥٥٦	رأى وحدت رویه شماره ٥٥٦
٧٤.....	١٣٧٠/٣/٧	مورخ ٥٥٨	رأى وحدت رویه شماره ٥٥٨
٧٥.....	١٣٧٠/١٠/١٠	مورخ ٥٦٩	رأى وحدت رویه شماره ٥٦٩
٧٥.....	١٣٧١/٢/٢٩	مورخ ٥٧٥	رأى وحدت رویه شماره ٥٧٥
٧٦.....	١٣٧١/٧/٢٨	مورخ ٥٧٩	رأى وحدت رویه شماره ٥٧٩
٧٨.....	١٣٧١/١٢/٢	مورخ ٥٨٢	رأى وحدت رویه شماره ٥٨٢
٧٨.....	١٣٧٤/٤/١٣	مورخ ٥٩٩	رأى وحدت رویه شماره ٥٩٩
٧٩.....	١٣٧٤/١٠/٢٦	مورخ ٦٠٢	رأى وحدت رویه شماره ٦٠٢
٨١.....	١٣٧٤/١٢/٢٢	مورخ ٦٠٤	رأى وحدت رویه شماره ٦٠٤
٨٢.....	١٣٧٥/١/١٤	مورخ ٦٠٥	رأى وحدت رویه شماره ٦٠٥

۸۳	رای وحدت رویه شماره ۶۰۹ مورخ ۱۳۷۵/۶/۲۷
۸۴	رای وحدت رویه شماره ۶۱۲ مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۱۸
۸۴	رای وحدت رویه شماره ۶۲۳ مورخ ۱۳۷۷/۱/۱۸
۸۶	رای وحدت رویه شماره ۶۲۶ مورخ ۱۳۷۷/۴/۹
۸۸	رای وحدت رویه شماره ۶۴۳ مورخ ۱۳۷۸/۹/۱۶
۹۰	رای وحدت رویه شماره ۶۴۸ مورخ ۱۳۷۹/۲/۸
۹۱	رای وحدت رویه شماره ۶۵۵ مورخ ۱۳۸۰/۹/۲۷
۹۲	رای وحدت رویه شماره ۶۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱/۱۹
۹۳	رای وحدت رویه شماره ۶۶۲ مورخ ۱۳۸۲/۷/۲۹
۹۴	رای وحدت رویه شماره ۶۷۰ مورخ ۱۳۸۳/۹/۱۰
۹۵	رای وحدت رویه شماره ۶۷۲ مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۱
۹۶	رای وحدت رویه شماره ۶۸۸ مورخ ۱۳۸۵/۳/۲۳
۹۷	رای وحدت رویه شماره ۶۹۷ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۴
۹۹	رای وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۸۶/۳/۲۲
۱۰۱	رای وحدت رویه شماره ۷۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۵/۲
۱۰۱	رای وحدت رویه شماره ۷۰۵ مورخ ۱۳۸۶/۸/۱
۱۰۲	رای وحدت رویه شماره ۷۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۱
۱۰۳	رای وحدت رویه شماره ۷۲۰ مورخ ۱۳۹۰/۳/۳
۱۰۵	رای وحدت رویه شماره ۷۲۲ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۳
۱۰۶	رای وحدت رویه شماره ۷۲۳ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۷
۱۰۷	رای وحدت رویه شماره ۷۲۵ مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۰
۱۰۷	رای وحدت رویه شماره ۷۲۶ مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۷
۱۰۸	رای وحدت رویه شماره ۷۳۲ مورخ ۱۳۹۳/۱/۱۹
۱۰۹	رای وحدت رویه شماره ۱۲۶ مورخ ۱۳۹۳/۲/۱۵
۱۱۰	رای وحدت رویه شماره ۱۵۱-۱۵۲ مورخ ۱۳۹۳/۲/۲۹
۱۱۱	رای وحدت رویه شماره ۷۴۷ مورخ ۱۳۹۴/۱۰/۲۹
۱۱۱	رای وحدت رویه شماره ۷۴۸ مورخ ۱۳۹۵/۱/۲۴
۱۱۳	رای وحدت رویه شماره ۷۵۰ مورخ ۱۳۹۵/۵/۵
۱۱۴	رای وحدت رویه شماره ۷۵۳ مورخ ۱۳۹۵/۶/۲
۱۱۵	رای وحدت رویه شماره ۷۵۵ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۴
۱۱۶	رای وحدت رویه شماره ۷۵۷ مورخ ۱۳۹۶/۱/۲۹

۱۱۷ آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق تجارت

۱۱۷	رای وحدت رویه شماره ۳۲۷۱ مورخ ۱۳۳۹/۱۰/۱۹
۱۱۸	رای وحدت رویه شماره ۳۸۱۴ مورخ ۱۳۴۱/۸/۸
۱۲۰	رای وحدت رویه شماره ۶۲۳ مورخ ۱۳۴۵/۴/۲۰

۱۲۱	۱۳۴۷/۱۲/۱۴	مورخ ۱۵۵	شماره	رای وحدت رویه
۱۲۳	۱۳۵۰/۷/۱	مورخ ۲۱۲	شماره	رای وحدت رویه
۱۲۴	۱۳۵۰/۹/۱۷	مورخ ۲۹۰	شماره	رای وحدت رویه
۱۲۵	۱۳۵۱/۱۱/۱۱	مورخ ۶۲	شماره	رای وحدت رویه
۱۲۶	۱۳۵۲/۳/۲۹	مورخ ۳۴	شماره	رای وحدت رویه
۱۲۷	۱۳۶۳/۸/۲۸	مورخ ۲۹	شماره	رای وحدت رویه
۱۲۹	۱۳۶۹/۷/۱۰	مورخ ۵۳۶	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۰	۱۳۷۰/۳/۲۸	مورخ ۵۶۱	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۱	۱۳۷۴/۲/۱۲	مورخ ۵۹۷	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۳	۱۳۸۵/۳/۲۳	مورخ ۶۸۸	شماره	رای وحدت رویه

آراء وحدت رویه مرتبط با قانون آیین دادرسی کیفری..... ۱۳۴

۱۳۴	۱۳۴۹/۸/۲۰	مورخ ۲۲۸	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۵	۱۳۶۳/۶/۲۸	مورخ ۱۵	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۶	۱۳۶۶/۱/۲۰	مورخ ۵۰۱	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۷	۱۳۶۷/۹/۳۰	مورخ ۵۱۴	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۸	۱۳۶۷/۱۱/۱۸	مورخ ۵۱۷	شماره	رای وحدت رویه
۱۳۸	۱۳۶۸/۱/۲۹	مورخ ۵۲۴	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۰	۱۳۶۹/۸/۱	مورخ ۵۳۸	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۰	۱۳۶۹/۷/۳۰	مورخ ۵۳۵	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۱	۱۳۶۹/۱۰/۴	مورخ ۵۴۱	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۲	۱۳۶۹/۱۲/۲۱	مورخ ۵۴۹	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۳	۱۳۶۹/۱۲/۲۱	مورخ ۵۵۰	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۴	۱۳۷۰/۳/۲۸	مورخ ۵۶۳	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۵	۱۳۷۰/۱۱/۱	مورخ ۵۷۱	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۷	۱۳۷۱/۷/۲۱	مورخ ۵۷۷	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۸	۱۳۷۱/۱۲/۲	مورخ ۵۸۲	شماره	رای وحدت رویه
۱۴۹	۱۳۷۲/۷/۶	مورخ ۵۸۳	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۰	۱۳۷۴/۲/۱۲	مورخ ۵۹۸	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۰	۱۳۷۴/۷/۴	مورخ ۶۰۰	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۲	۱۳۷۵/۱۱/۳۰	مورخ ۶۱۴	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۳	۱۳۷۷/۲/۸	مورخ ۶۲۵	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۳	۱۳۷۷/۱/۱۶	مورخ ۶۳۰	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۴	۱۳۷۸/۸/۱۸	مورخ ۶۴۰	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۵	۱۳۷۹/۷/۵	مورخ ۶۴۹	شماره	رای وحدت رویه
۱۵۶	۱۳۷۹/۸/۳	مورخ ۶۵۱	شماره	رای وحدت رویه

رأى وحدت رویه شماره ۶۵۷ مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۱۴	۱۵۸
رأى وحدت رویه شماره ۶۵۹ مورخ ۱۳۸۱/۳/۷	۱۶۰
رأى وحدت رویه شماره ۶۶۴ مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۳۰	۱۶۱
رأى وحدت رویه شماره ۶۶۹ مورخ ۱۳۸۳/۷/۲۱	۱۶۲
رأى وحدت رویه شماره ۶۷۸ مورخ ۱۳۸۴/۴/۲۸	۱۶۲
رأى وحدت رویه شماره ۶۸۰ مورخ ۱۳۸۴/۵/۲۵	۱۶۴
رأى وحدت رویه شماره ۶۸۴ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۴	۱۶۴
رأى وحدت رویه شماره ۶۹۰ مورخ ۱۳۸۵/۵/۳	۱۶۵
رأى وحدت رویه شماره ۶۹۴ مورخ ۱۳۸۵/۸/۹	۱۶۶
رأى وحدت رویه شماره ۶۹۶ مورخ ۱۳۸۵/۹/۱۴	۱۶۷
رأى وحدت رویه شماره ۶۹۸ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۱	۱۶۸
رأى وحدت رویه شماره ۷۰۰ مورخ ۱۳۸۶/۴/۱۲	۱۶۹
رأى وحدت رویه شماره ۷۰۳ مورخ ۱۳۸۶/۵/۹	۱۷۰
رأى وحدت رویه شماره ۷۰۴ مورخ ۱۳۸۶/۷/۲۷	۱۷۱
رأى وحدت رویه شماره ۵۲۹ مورخ ۱۳۸۶/۸/۲	۱۷۲
رأى وحدت رویه شماره ۷۰۶ مورخ ۱۳۸۶/۹/۲۰	۱۷۳
رأى وحدت رویه شماره ۷۰۷ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۱	۱۷۴
رأى وحدت رویه شماره ۷۰۹ مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۱	۱۷۵
رأى وحدت رویه شماره ۷۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۱/۱۸	۱۷۷
رأى وحدت رویه شماره ۷۱۵ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲۴	۱۷۸
رأى وحدت رویه شماره ۷۲۱ مورخ ۱۳۹۰/۴/۲۱	۱۷۹
رأى وحدت رویه شماره ۷۲۴ مورخ ۱۳۹۱/۲/۲۴	۱۸۰
رأى وحدت رویه شماره ۷۲۷ مورخ ۱۳۹۱/۹/۲۱	۱۸۱
رأى وحدت رویه شماره ۷۲۸ مورخ ۱۳۹۱/۹/۲۸	۱۸۲
رأى وحدت رویه شماره ۷۲۹ مورخ ۱۳۹۱/۱۲/۱	۱۸۳
رأى وحدت رویه شماره ۷۳۰ مورخ ۱۳۹۲/۳/۲۸	۱۸۴
رأى وحدت رویه شماره ۷۳۱ مورخ ۱۳۹۲/۸/۲۸	۱۸۵
رأى وحدت رویه شماره ۷۳۶ مورخ ۱۳۹۳/۹/۴	۱۸۶
رأى وحدت رویه شماره ۷۴۲ مورخ ۱۳۹۴/۵/۶	۱۸۸
رأى وحدت رویه شماره ۷۴۳ مورخ ۱۳۹۴/۸/۵	۱۸۸
رأى وحدت رویه شماره ۷۴۴ مورخ ۱۳۹۴/۸/۱۹	۱۹۰
رأى وحدت رویه شماره ۷۴۵ مورخ ۱۳۹۴/۸/۲۶	۱۹۰
رأى وحدت رویه شماره ۷۴۹ مورخ ۱۳۹۵/۱/۲۴	۱۹۱
رأى وحدت رویه شماره ۷۵۱ مورخ ۱۳۹۵/۵/۵	۱۹۳
رأى وحدت رویه شماره ۷۵۲ مورخ ۱۳۹۵/۶/۲	۱۹۷
رأى وحدت رویه شماره ۷۵۴ مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۵	۱۹۸

٢٠٠	رأى وحدت رویه شماره ٧٥٦ مورخ ١٣٩٥/١٠/١٤
٢٠٠	رأى وحدت رویه شماره ٧٥٨ مورخ ١٣٩٦/٤/١٣
٢٠٢	رأى وحدت رویه شماره ٧٥٩ مورخ ١٣٩٦/٤/٢٠

٢٠٤ رأء وحدت رویه مرتب با حقوق جزا

٢٠٤	رأى وحدت رویه شماره ١١٨٨ مورخ ١٣٣٦/٣/٣٠
٢٠٤	رأى وحدت رویه شماره ٤٦٦٨ مورخ ١٣٣٦/٩/٧
٢٠٥	رأى وحدت رویه شماره ٤٧١٧ مورخ ١٣٤٤/١٠/٢٩
٢٠٥	رأى وحدت رویه شماره ٢٤ مورخ ١٣٥٩/١٢/٩
٢٠٧	رأى وحدت رویه شماره ٢٥ مورخ ١٣٥٩/١٢/٩
٢٠٧	رأى وحدت رویه شماره ٣٥ مورخ ١٣٦٠/٩/١٠
٢٠٨	رأى وحدت رویه شماره ١٣ مورخ ١٣٦٢/٧/٦
٢٠٩	رأى وحدت رویه شماره ٣٤ مورخ ١٣٦٣/٩/١٢
٢١٠	رأى وحدت رویه شماره ١٢ مورخ ١٣٦٤/٣/٢٠
٢١١	رأى وحدت رویه شماره ٣٢ مورخ ١٣٦٥/٨/٢٠
٢١١	رأى وحدت رویه شماره ٣٩ مورخ ١٣٦٠/١١/١٢
٢١٣	رأى وحدت رویه شماره ٥١ مورخ ١٣٥٨/١١/١٧
٢١٤	رأى وحدت رویه شماره ٥٢ مورخ ١٣٦٣/١١/١
٢١٥	رأى وحدت رویه شماره ٥٢٢ مورخ ١٣٦٧/١٢/٢٣
٢١٦	رأى وحدت رویه شماره ٥٢٥ مورخ ١٣٦٨/١/٢٩
٢١٦	رأى وحدت رویه شماره ٥٣٠ مورخ ١٣٦٨/١٢/١
٢١٧	رأى وحدت رویه شماره ٥٤٠ مورخ ١٣٦٩/٨/٢٩
٢١٨	رأى وحدت رویه شماره ٥٨٧ مورخ ١٣٧٢/١٠/٢٧
٢٢٠	رأى وحدت رویه شماره ٥٩١ مورخ ١٣٧٣/١/١٦
٢٢١	رأى وحدت رویه شماره ٥٩٤ مورخ ١٣٧٣/٩/١
٢٢٣	رأى وحدت رویه شماره ٦٠٨ مورخ ١٣٧٥/٦/٢٧
٢٢٤	رأى وحدت رویه شماره ٦١٦ مورخ ١٣٧٦/٣/٦
٢٢٤	رأى وحدت رویه شماره ٦١٩ مورخ ١٣٧٦/٨/٦
٢٢٧	رأى وحدت رویه شماره ٦٢٤ مورخ ١٣٧٧/١/١٨
٢٢٨	رأى وحدت رویه به شماره ٦٢٥ مورخ ١٣٧٧/٢/٨
٢٢٩	رأى وحدت رویه شماره ٦٢٨ مورخ ١٣٧٧/٦/٣١
٢٣٠	رأى وحدت رویه شماره ٦٣٨ مورخ ١٣٧٨/٦/٩
٢٣١	رأى وحدت رویه شماره ٦٤٢ مورخ ١٣٧٨/٩/٩
٢٣٢	رأى وحدت رویه شماره ٦٤٥ مورخ ١٣٧٨/٩/٢٣
٢٣٣	رأى وحدت رویه شماره ٦٥٤ مورخ ١٣٨٠/٧/١٠
٢٣٤	رأى وحدت رویه شماره ٦٧١ مورخ ١٣٨٣/٩/١٧

۲۳۵	۱۳۸۴/۱۰/۰۶	مورخ ۶۸۲	شماره ۶۸۲	رویه	رای وحدت
۲۳۵	۱۳۸۴/۱۰/۱۳	مورخ ۶۸۳	شماره ۶۸۳	رویه	رای وحدت
۲۳۶	۱۳۸۴/۱۲/۲۳	مورخ ۶۸۵	شماره ۶۸۵	رویه	رای وحدت
۲۳۸	۱۳۸۵/۷/۱۱	مورخ ۶۹۱	شماره ۶۹۱	رویه	رای وحدت
۲۳۸	۱۳۸۸/۱۰/۱۵	مورخ ۷۱۳	شماره ۷۱۳	رویه	رای وحدت
۲۳۹	۱۳۹۰/۲/۲۶	مورخ ۷۱۷	شماره ۷۱۷	رویه	رای وحدت
۲۴۰	۱۳۹۴/۱/۱۸	مورخ ۷۴۰	شماره ۷۴۰	رویه	رای وحدت
۲۴۱	۱۳۹۴/۱۰/۲۹	مورخ ۷۴۶	شماره ۷۴۶	رویه	رای وحدت
۲۴۳	۱۳۹۶/۴/۲۰	مورخ ۷۶۰	شماره ۷۶۰	رویه	رای وحدت

۲۴۵ آراء وحدت رویه سال‌های ۹۸-۱۳۹۶

۲۴۵	۱۳۹۶/۱/۲۹	مورخ ۷۵۷	شماره ۷۵۷	رویه	رای وحدت
۲۴۵	۱۳۹۶/۴/۱۳	مورخ ۷۵۸	شماره ۷۵۸	رویه	رای وحدت
۲۴۶	۱۳۹۶/۴/۲۰	مورخ ۷۵۹	شماره ۷۵۹	رویه	رای وحدت
۲۴۷	۱۳۹۶/۴/۲۰	مورخ ۷۶۰	شماره ۷۶۰	رویه	رای وحدت
۲۴۸	۱۳۹۶/۸/۲	مورخ ۷۶۱	شماره ۷۶۱	رویه	رای وحدت
۲۴۸	۱۳۹۶/۸/۲	مورخ ۷۶۲	شماره ۷۶۲	رویه	رای وحدت
۲۴۹	۱۳۹۶/۸/۹	مورخ ۷۶۳	شماره ۷۶۳	رویه	رای وحدت
۲۴۹	۱۳۹۶/۸/۹	مورخ ۷۶۴	شماره ۷۶۴	رویه	رای وحدت
۲۵۰	۱۳۹۶/۸/۳۰	مورخ ۷۶۵	شماره ۷۶۵	رویه	رای وحدت
۲۵۱	۱۳۹۶/۱۱/۱۷	مورخ ۷۶۶	شماره ۷۶۶	رویه	رای وحدت
۲۵۱	۱۳۹۷/۱/۲۱	مورخ ۷۶۷	شماره ۷۶۷	رویه	رای وحدت
۲۵۲	۱۳۹۷/۱/۲۱	مورخ ۷۶۸	شماره ۷۶۸	رویه	رای وحدت
۲۵۳	۱۳۹۷/۴/۲۶	مورخ ۷۶۹	شماره ۷۶۹	رویه	رای وحدت
۲۵۴	۱۳۹۷/۴/۲۶	مورخ ۷۷۰	شماره ۷۷۰	رویه	رای وحدت
۲۵۴	۱۳۹۷/۵/۱۶	مورخ ۷۷۱	شماره ۷۷۱	رویه	رای وحدت
۲۵۵	۱۳۹۷/۹/۲۰	مورخ ۷۷۲	شماره ۷۷۲	رویه	رای وحدت
۲۵۶	۱۳۹۷/۹/۲۰	مورخ ۷۷۳	شماره ۷۷۳	رویه	رای وحدت
۲۵۶	۱۳۹۸/۰/۱/۲۰	مورخ ۷۷۴	شماره ۷۷۴	رویه	رای وحدت
۲۵۷	۱۳۹۸/۰/۱/۲۷	مورخ ۷۷۵	شماره ۷۷۵	رویه	رای وحدت
۲۵۸	۱۳۹۸/۰/۲/۱۰	مورخ ۷۷۶	شماره ۷۷۶	رویه	رای وحدت
۲۵۹	۱۳۹۸/۰/۲/۳۱	مورخ ۷۷۷	شماره ۷۷۷	رویه	رای وحدت
۲۵۹	۱۳۹۸/۰/۳/۲۸	مورخ ۷۷۸	شماره ۷۷۸	رویه	رای وحدت
۲۶۰	۱۳۹۸/۰/۵/۱۵	مورخ ۷۷۹	شماره ۷۷۹	رویه	رای وحدت
۲۶۰	۱۳۹۸/۰/۷/۰۲	مورخ ۷۸۰	شماره ۷۸۰	رویه	رای وحدت
۲۶۱	۱۳۹۸/۰/۶/۲۶	مورخ ۷۸۱	شماره ۷۸۱	رویه	رای وحدت

نظر به تصویب قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ و نسخ ماده ۳ اضافی به قانون آیین دادرسی کیفری و نیز ماده واحده وحدت رویه قضایی مصوب هفتم تیر ۱۳۲۸، از این پس مستند قانونی لازم‌الاجرا بودن آرای وحدت رویه ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ می‌باشد.

ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲- هرگاه از شعب مختلف دیوان عالی کشور یا دادگاه‌ها نسبت به موارد مشابه، اعم از حقوقی، کیفری و امور حسبی، با استنباط متفاوت از قوانین، آراء مختلفی صادر شود، رئیس دیوان عالی کشور یا دادستان کل کشور، به هر طریق که آگاه شوند، مکلفند نظر هیأت عمومی دیوان عالی کشور را به منظور ایجاد وحدت رویه درخواست کنند. هر یک از قضات شعب دیوان عالی کشور یا دادگاه‌ها یا دادستان‌ها یا وکلای دادگستری نیز می‌توانند با ذکر دلیل از طریق رئیس دیوان عالی کشور یا دادستان کل کشور، نظر هیأت عمومی را درباره موضوع درخواست کنند. هیأت عمومی دیوان عالی کشور به ریاست رئیس دیوان عالی یا معاون وی و با حضور دادستان کل کشور یا نماینده او و حداقل سه چهارم رؤسا و مستشاران و اعضاء معاون تمام شعب تشکیل می‌شود تا موضوع مورد اختلاف را بررسی و نسبت به آن اتخاذ تصمیم کنند. رأی اکثریت در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها و سایر مراجع، اعم از قضائی و غیر آن لازم‌الاتباع است؛ اما نسبت به رأی قطعی شده بی‌اثر است. در صورتی که رأی، اجراء نشده یا در حال اجراء باشد و مطابق رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور، عمل انتسابی جرم شناخته نشود یا رأی به جهاتی مساعد به حال محکوم‌علیه باشد، رأی هیأت عمومی نسبت به آراء مذکور قابل تسری است و مطابق مقررات قانون مجازات اسلامی عمل می‌شود.

آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق مدنی

رأی وحدت رویه شماره ۱۶۷۸ مورخ ۱۳۲۹/۱۰/۲۳

موضوع:

در مواردی که اتخاذ تصمیم نسبت به اعتراض بر تصدیق حصر وراثت مبتنی و متوقف بر رسیدگی به موضوع نسب باشد، رسیدگی به موضوع نسب هم با همان دادگاهی است که به اعتراض رسیدگی می نماید.

متن رأی:

با توجه به این که صلاحیت دادگاه شهرستان نسبت به دادگاه بخش نسبی است و ماده ۳۶۲ قانون امور حسبی [ماده ۳۶۲ قانون امور حسبی (اصلاحی ۱۳۷۴/۴/۱۸)] دادگاه بخش را در مورد اعتراض بر تصدیق انحصار وراثت مرجع رسیدگی و صدور حکم قرار داده است، بنابراین در مواردی که اتخاذ تصمیم نسبت به اعتراض بر تصدیق حصر وراثت، مبتنی و متوقف بر رسیدگی به موضوع نسب باشد، رسیدگی به موضوع نسب هم با همان دادگاهی است که به اعتراض رسیدگی می نماید.

ماده ۳۶۲ قانون امور حسبی سابق (مصوب ۱۳۱۹/۴/۲) - پس از انقضاء سه ماه از تاریخ نشر اولین آگهی در صورتی که معترض نبود دادگاه تمام ادله و اسناد درخواست کننده تصدیق را از برگ شناسنامه و گواهی گواه و غیره در نظر گرفته تصدیقی مشعر بر وراثت و تعیین عده وراثت و نسبت آنها به متوفی صادر می نماید و در صورت اعتراض دادگاه جلسه ای برای رسیدگی به اعتراض معین نموده و به معترض و درخواست کننده تصدیق اطلاع می دهد و در جلسه پس از رسیدگی حکم خواهد داد و این حکم قابل پژوهش و فرجام است.

ماده ۳۶۲ قانون امور حسبی (اصلاحی ۱۳۷۴/۴/۱۸) - پس از انقضای یک ماه از تاریخ نشر آگهی در صورتی که معترضی نبود دادگاه تمام ادله و اسناد درخواست کننده تصدیق را از برگ شناسنامه و گواهی گواه و غیره در نظر گرفته، تصدیقی مشعر بر وراثت و تعیین تعداد وراثت و نسبت آنها به متوفی صادر می نماید و در صورت اعتراض، دادگاه جلسه ای برای رسیدگی به اعتراض معین نموده و به معترض و درخواست کننده تصدیق اطلاع می دهد و در جلسه پس از رسیدگی حکم خواهد داد. این حکم برابر مقررات قابل تجدید نظر است.

رأی وحدت رویه شماره ۱۷۹۸ مورخ ۱۳۳۱/۱۱/۱۶

موضوع:

اگر معلوم نباشد متوفی دارای وارث است، دادگاه به تقاضای دادستان یا اشخاص ذی نفع، اقدام به تعیین مدیر ترکه می نماید، اعم از اینکه متوفی بازرگان یا غیربازرگان باشد.

متن رأی:

اداره ترکه طبق ماده ۱۶۲ قانون امور حسبی از امور راجع به ترکه است و به موجب ماده ۱۶۳ قانون مزبور، با دادگاه بخش آخرین اقامتگاه متوفی در ایران می باشد و موافق ماده ۳۲۷ آن قانون همین که معلوم نباشد متوفی دارای وارث است، دادگاه بخش به تقاضای دادستان یا اشخاص ذی نفع اقدام به تعیین مدیر ترکه می نماید، اعم از اینکه متوفی بازرگان یا غیربازرگان بوده باشد و لزوم رعایت مقررات مربوط به تصفیه امور ورشکسته در مورد اداره ترکه متوفی حسب اشعار ماده ۲۷۴ با لحاظ ماده ۳۳۲ قانون مذکور مستلزم صدور حکم ورشکستگی نسبت به متوفی نخواهد بود.

رأی وحدت رویه شماره ۱۳۰۹ مورخ ۱۳۳۹/۴/۲۷

موضوع:

تقاضای ثبت اشخاص از اراضی بائر بلا مالک و موات اطراف شهر تهران ممنوع است.

متن رأی:

چون طبق ماده یک لایحه قانونی ثبت اراضی موات اطراف شهر تهران مصوب ۲۵ تیرماه ۱۳۳۴ کمیسیون مشترک دادگستری مجلسین از تاریخ ۲۸ مرداد ماه ۱۳۳۱ قبول تقاضای ثبت اشخاص از اراضی بائر بلا مالک و موات اطراف شهر تهران (واقع در حدود مذکور در آن ماده) ممنوع و طبق ماده ۲ قانون مزبور فقط دولت مکلف گردیده است نسبت به این اراضی تقاضای ثبت نموده و به عنوان سرمایه به بانک ساختمانی واگذار نماید و نظر به اینکه طبق ماده ۳ آن قانون کسانی که نسبت به این اراضی ادعائی داشته باشند پس از ثبوت در محاکم در صورتی که اراضی مزبور

به فروش رسیده و یا به موسسات مذکور در آن قانون واگذار گردیده باشد مستحق دریافت بهائی خواهند بود که بانک ساختمانی به عنوان قیمت زمین دریافت داشته و در غیر این صورت نیز بانک ساختمانی در نگاهداری زمین و پرداخت بهای قبل از مرغوبیت و یا استرداد زمین و دریافت حق تشرف مخیر می‌باشد، از این رو حکم شعبه ششم دیوان عالی کشور در این قسمت صحیح و خالی از اشکال است. این رأی به موجب ماده واحده قانون وحدت رویه قضایی مصوب هفتم تیرماه ۱۳۲۸ لازم‌الاتباع است.

ماده ۲۷ قانون مدنی - اموالی که ملک اشخاص نمی‌باشد و افراد مردم می‌توانند آن‌ها را مطابق مقررات مندرجه در این قانون و قوانین مخصوصه مربوطه به هر یک از اقسام مختلفه‌ی آن‌ها تملک کرده و یا از آن‌ها استفاده کنند مباحث نامیده می‌شود مثل اراضی موات یعنی زمین‌هایی که معطل افتاده و آبادی و کشت و زرع در آن‌ها نباشد.

مواد ۱، ۲ و ۳ لایحه ثبت اراضی موات اطراف شهر تهران:

ماده ۱- از تاریخ ۱۳۳۱/۵/۲۸ قبول تقاضای ثبت نسبت به اراضی بائر بلامالک و موات اطراف شهر تهران واقع در حدود ذیل از احدی پذیرفته نخواهد شد:
شرقاً و جنوباً از اضلاع خارجی خیابانهای شهباز - شوش تا شعاع شش کیلومتر و شمالاً از ضلع خارجی خیابان شاهرضا تا شعاع ۱۸ کیلومتر و غرباً از ضلع خیابان سی‌متری نظامی تا شعاع ۳۶ کیلومتر.

ماده ۲- دولت مکلف است نسبت به اراضی فوق‌الذکر اقدام به درخواست ثبت نموده و اراضی مورد تقاضای ثبت را جزو سرمایه بانک ساختمانی قرار دهد تا بانک مزبور طبق اساسنامه خود عمل کند.

ماده ۳- اشخاصی که نسبت به این قبیل اراضی ادعایی داشته باشند پس از ثبوت در محاکم در صورتی که اراضی تاکنون به فروش رسیده یا تقسیم‌شده و یا به مؤسسات عمومی از قبیل مساجد، مدارس، مریضخانه و خیابان و غیره تخصیص داده شده بهایی را که بانک به عنوان قیمت زمین دریافت‌داشته به محکوم‌له می‌پردازد و در صورتی که در اراضی مورد ادعا تا این تاریخ عملیات فوق‌الذکر انجام نشده بانک ساختمانی می‌تواند زمین را نگهداشته و قیمت قبل از مرغوبیت را به محکوم‌له بپردازد و یا آن که با اخذ حق تشرف و مرغوبیتی که در اثر اقدامات بانک به وجود آمده است عین‌زمین را به محکوم‌له مسترد دارد.

تبصره- نسبت به دعاوی فوق‌الذکر ارجاع امر به داوری ممنوع است.

رأی وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۳۴/۴/۱۷

موضوع:

- 1- تصرف به عنوان مالکیت دلیل مالکیت است، مگر آنکه خلافش محرز شود.
- 2- تصرف به عنوان وقف قابل اثبات با شهادت شهود است.
- 3- ید فعلی، حاکم بر ید سابق است.

متن رأی:

پس از قرائت رأی‌های صادره از شعبه ۴ و ۶ و استماع توضیحات آقایان رئیس‌ان و مستشاران شعبتین نامبرده و مذاکره و بحث در اطراف مسأله روشن شد که نسبت به اصل و اساس حکم قضیه اختلاف نظر و رویه بین دو شعبه نبوده است و هر دو شعبه در مسائل زیر متفق می‌باشد:

۱. به طوری که طبق ماده ۳۵ قانون مدنی تصرف به عنوان مالکیت دلیل مالکیت است تا خلافش ثابت شود تصرف به عنوان وقفیت نیز دلیل وقفیت است تا خلافش محرز شود.

۲. تصرف به عنوان وقف قابل اثبات با شهادت شهود است.

۳. ید فعلی، حاکم بر ید سابق است. یعنی تصرف فعلی به عنوان مالکیت را تصرف سابق وقف ولو ثابت شود از اعتبار ساقط نمی‌کند مگر در صورتی که ضمن اثبات تصرف سابق وقف محرز شود که منشأ تصرف فعلی مالکانه غصب و بدون مجوز قانونی، عدواناً عین موقوفه از تصرف وقف انتزاع شده است و در این صورت تصرف وقف معتبر است تا خلافش ثابت شود. با توافق نظر در سه اصل فوق مجال و موردی برای اختلاف نظر شعبتین باقی نبوده است تا برای رفع آن و توحید رویه موضوع طرح و اخذ رأی هیأت عمومی به عمل آید.

ماده ۳۵ قانون مدنی - تصرف بعنوان مالکیت دلیل مالکیت است مگر اینکه خلاف آن ثابت شود.

رأى وحدت رویه شماره ۳۵۶۱ مورخ ۱۳۴۲/۱۲/۲۶

موضوع:

مستفاد از عبارت نسلأ بعد نسل در مورد وقف و تولیت و وصایت ترتیت است نه تشریک و مادام که چند نفر حتی يك نفر هم از نسل مقدم وجود داشته باشد نوبت به نسل بعد نخواهد رسید.

متن رأی:

مستفاد از صرف عبارت «نسلأ بعد نسل» در مورد وقف و تولیت و وصایت ترتیب است نه تشریک؛ از این قرار که هرگاه یکی از نسل موجود با داشتن فرزند فوت شود فرزند او با باقی ماندگان نسل در انتفاع از مورد وقف یا در امر تولیت و وصایت نمی تواند شرکت نماید و مادام که چند نفر حتی یک نفر هم از نسل مقدم وجود داشته باشد، نوبت به نسل بعد نخواهد رسید و همچنین است در مورد عبارت «طبقاً بعد طبقه» و بنابراین رأی شعبه اول و ششم موضوعاً صحیح است و این رأی به موجب ماده واحده قانون وحدت رویه مصوب تیرماه ۱۳۲۸ در نظایر مورد، متبع و لازم الاجرا است.

رأى وحدت رویه شماره ۲۳ مورخ ۱۳۴۴/۹/۲۲

موضوع:

در معاملات با حق استرداد، در صورتی که مال مورد معامله در تصرف انتقال گیرنده باشد، انتقال دهنده حق دریافت اجرت المثل را ندارد.

متن رأی:

در موضوع اختلاف رویه حاصل میان شعبه اول و شعبه دهم دیوان عالی کشور راجع به استحقاق یا عدم استحقاق مطالبه اجور در مدت خیار از طرف انتقال گیرنده در معامله با حق استرداد نظر به ماده ۳۴ اصلاحی قانونی ثبت مصوب مرداد ماه ۱۳۲۰ که به موجب آن اصل وجه ثمن و اجور مال مورد معامله در مدت خیار متعلق حق انتقال گیرنده شناخته شده و نظر به ماده ۷۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی که به موجب آن در صورتی که مال مورد معامله در تصرف انتقال گیرنده باشد، انتقال دهنده در مدت تصرف حق مطالبه اجرت المثل از گیرنده ندارد. رأی شعبه دهم نتیجتاً مورد تأیید است. این رأی طبق ماده واحده وحدت رویه قضایی مصوب تیرماه ۱۳۲۸ در مورد مشابه، لازم الاتباع است.

ماده ۷۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸- در معاملات با حق استرداد که مورد معامله به تصرف دائن داده شده است دائن حق مطالبه خسارت تأخیر تأدیه و مدیون حق مطالبه اجرت المثل رانسبت به مدتی که مورد معامله در تصرف دائن بوده است ندارد.

ماده ۳۴ قانون ثبت (اصلاحی ۱۳۲۰/۵/۲۶)- در مورد معاملات مذکور در ماده ۳۳ و کلیه معاملات شرطی و رهنی راجع به منقول و غیرمنقول چنانچه بدهکار در ظرف مدت مقرر از حق خود استفاده نکند بستانکار می‌تواند با درخواست صدور اجرائیه فروش مال مورد معامله را از اداره ثبت بخواهد هر گاه بدهکار در ظرف سه ماه از تاریخ انقضاء مدت حق استرداد نپردازد آگهی مزایده مال مورد معامله از همان مبلغی که در سند تعیین شده به علاوه اجور عقب افتاده و زیان دیر کردنسبت به اصل وجه از تاریخ انقضاء مدت معامله تا روز مزایده حقوق دیوانی و هزینه مزایده و مالیات حراج منتشر می‌شود و در روز معین از همان مبلغ مزایده شروع و از وجه حاصل از فروش طلب بستانکار پرداخته شده و مازاد پس از وضع حقوق دیوانی و هزینه مزایده و مالیات حراج به بدهکار داده می‌شود چنانچه مال مزبور خریدار نداشته باشد پس از دریافت حقوق و عوارض دولتی به خود بستانکار به همان مبلغ که آگهی شده واگذار می‌گردد. مؤسسات بانکی از این قاعده اخیر مستثنی می‌باشند و در این صورت ملک مورد معامله به هر حال به طریق مزایده باید به فروش برسد.

تبصره ۱- املاکی که مورد درخواست مزایده بوده و در تاریخ اجرای این قانون ارزیابی آنها طبق ماده ۳۴ سابق قطعی نشده مشمول این قانون خواهند بود.

تبصره ۲- در مورد معاملات مذکور در ماده ۳۳ زیان دیرکرد اصل وجه مورد معامله از تاریخ انقضاء مدت مقرر در سند تعلق خواهد گرفت - در مورد سایر معاملات استقراری تعلق زیان دیرکرد مشروط به تقدیم اظهارنامه یا دادخواست است و از تاریخ ابلاغ اظهارنامه یا تقدیم دادخواست محسوب می‌شود ولی به طور کلی زیان دیرکرد در صورتی تعلق می‌گیرد که وجه التزامی بین طرفین در ضمن معامله اصلی یا ضمن هر نوع قرارداد و معامله دیگری به طوری که التزام مزبور راجع به معامله اصلی باشد مقرر نشده و بدهکار در صورت دیرکرد به طور مستقیم یا غیرمستقیم به تأدیه آن ملزم نگردیده باشد.

تبصره ۳- در معاملات استقراری که موضوع آن مال ذمه باشد از قبیل بیع شرط روغن و امثال آن بستانکار فقط حق دارد اصل طلب خود را با وجه التزام (در صورتی که معین شده باشد) و یا زیان دیرکرد از تاریخ انقضاء مدت مطالبه نماید.

تبصره ۴- در صورتی که در ظرف سه ماه مهلت مذکور در ماده ۳۴ بدهکار یا بستانکار معامله خود را مستقیماً ختم نماید اداره ثبت اسناد فقط نصب حق اجراء را دریافت خواهد داشت.

رأی وحدت رویه شماره ۲۲۴ مورخ ۱۳۴۹/۸/۸

موضوع:

درخواست حذف یکی از دو نام مذکور در اسناد سجلی، که دارنده آن را زائد و منافی با شهرت خود می‌داند، مخالف با مندرجات سند رسمی نیست و شهادت شهود در چنین مواردی قابل ترتیب اثر می‌باشد.

متن رأی:

با دقت و تعمق در محتویات دو پرونده که یکی به حکم شماره ۷۹۵/۴۱ مورخ ۱۳۴۵/۹/۲۹ شعبه پنجم و دیگری به حکم شماره ۴۷۱/۴۵ مورخ ۱۳۴۵/۹/۲۹ شعبه ششم دادگاه استان مرکز منتهی گردیده چنین معلوم می‌شود که در هر دو دادخواست عنوان تقاضا این بوده است که چون برای مولی‌علیه درخواست کننده در اسناد سجلی او دو نام ذکر گردیده ولی او به یکی از این دو نام مشهور است و داشتن دو نام برای یک شخص مناسب نیست یکی از آن دو حذف شود و برای اثبات این که دارنده اسناد سجلی به نام مورد درخواست حذف شهرت ندارد بلکه فقط به نام دیگر مشهور است به شهادت شهودی که از این امر اطلاع دارند تمسک گردیده و مؤدای شهادت شهود مزبور نیز مبنی بر همین اظهار بوده و شعبه پنجم دادگاه استان در حکم خود به استناد ماده ۹۹۹ قانون مدنی مندرجات سند ولادت را با شهادت شهود قابل تغییر ندانسته و بر بطلان دعوی رأی داده ولی شعبه ششم با استناد به گواهی گواهان این درخواست را موجه دانسته و بر حذف یکی از دو نام رأی داده است گرچه استدلال شعبه ششم دادگاه استان در این مورد وجهه قانونی ندارد و متعاقب ماده ۹۹۹ قانون مدنی در ماده ۴۷ قانون اصلاح قانون سجل احوال مصوب سال ۱۳۱۹ تمام مندرجات دفاتر و اسناد سجلی که با تشریفات مقرر در آن قانون تنظیم گردیده است از اسناد رسمی شناخته شده، ولی نظر به اینکه به حکایت جریان کار معلوم می‌شود، تقاضاکنندگان مندرجات اسناد سجلی را هنگام تنظیم آن صحیح دانسته و دعوی آنان مبنی بر مخدوش بودن آن اسناد نیست بلکه مورد درخواست آنان حذف یکی از دو نام مذکور در اسناد است که آن را زائد و منافی با شهرت دارنده اسناد مزبور می‌دانند و این ادعا مخالف با مندرجات

سند رسمی نیست تا بتوان مورد را مشمول دو ماده ۹۹۹ و ۱۳۰۹ قانون مدنی دانست درخواست مزبور موضوعاً از حدود منع آن دو ماده خارج و شهادت شهود در چنین مواردی قابل ترتیب اثر می‌باشد. این رأی به موجب ماده ۳ اضافی به قانون آیین دادرسی کیفری لازم الاتباع است.

ماده ۹۹۹ قانون مدنی - سند ولادت اشخاصی که ولادت آنها در مدت قانونی به دایره سجل احوال اظهار شده است سند رسمی محسوب خواهد بود.

ماده ۴۷ قانون اصلاح قانون سجل احوال مصوب ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۱۹ - مندرجات دفاتر ولادت و فوت و اسنادی که بر طبق آن صادر می‌شود و تمام محتویات و امضاهای مندرجه در دفاتر اسناد رسمی معتبر خواهد بود مگر آنکه خلاف آن در دادگاه ثابت شود - سایر اسناد سجلی که بر طبق مقررات قانون با تشریفات مذکور در بالا تنظیم شده نیز اسناد رسمی است و لکن در مقابل اشخاص ثالث معتبر نخواهد بود.

رأی وحدت رویه شماره ۴۲ مورخ ۱۳۵۱/۸/۲

موضوع:

با توجه به این که شخصیت حقوقی شرکت تجاری از مدیر آن به کلی مجزا است، اگر منافع عین مستأجره به شرکتی واگذار شود، ولو مستأجر اول مدیر شرکت باشد، مستأجر شرکت است نه مدیر آن. بنابراین انتقال به غیر تحقق یافته است.

متن رأی:

نظر به اینکه شخصیت حقوقی شرکت تجاری از مدیر آن به کلی مجزا و امکان برکناری مدیر شرکت همیشه موجود است و همین که منافع عین مستأجره به شرکتی واگذار شده مستأجر شرکت است نه مدیر آن، بنابراین هر گاه در سند اجاره حق انتقال به غیر جزئاً یا کلاً از مستأجر سلب شده و او مورد اجاره را به شرکتی ولو خود مدیر آن باشد واگذار نماید انتقال به غیر تحقق یافته و نظر شعبه ۳۹ دادگاه شهرستان تهران در این زمینه صحیح و مطابق با اصول و موازین قانونی است. این رأی به موجب ماده (۳) از مواد اضافه شدن به قانون آیین دادرسی کیفری برای دادگاهها در موارد مشابه لازم الاتباع است.

رأی وحدت رویه شماره ۵۴ مورخ ۱۳/۱۰/۱۳۵۱

موضوع:

در صورتی که وصیت نامه مطابق قانون امور حسبی تنظیم نشود و لیکن برخی از وراثت به صحت آن اقرار نمایند، اقرار کنندگان در حدود اقرار خود ملزم به مفاد آن می‌باشند.

متن رأی:

نظر به این که از ماده ۲۹۱ قانون امور حسبی که پذیرفته شدن وصیت نامه عادی را مشروط به تصدیق اشخاص ذی نفع در ترکه دانسته است لزوم تأیید کلیه ورثه استفاده نمی‌شود و عدم تصدیق بعضی از وراثت مانع نفوذ و اعمال وصیت در سهم وراثتی که آن را قبول کرده‌اند نمی‌باشد و ماده ۸۳۲ قانون مدنی نیز مؤید این معنی است و برطبق مواد ۱۲۷۵ و ۱۲۷۸ قانون مدنی اقرار هر کس نسبت به خود آن شخص نافذ و مؤثر است و ملزم به اقرار خود خواهد بود. رأی شعبه دهم دیوان عالی کشور که وصیت نامه عادی را در سهم وراثتی که آن را تصدیق کرده‌اند نافذ دانسته صحیحاً صادر شده است. این رأی به موجب ماده واحده قانون وحدت رویه قضایی مصوب ۱۳۲۸ برای دادگاه‌ها در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

مواد ۸۳۲، ۱۲۷۵ و ۱۲۷۸ قانون مدنی:

ماده ۸۳۲- موصی‌له می‌تواند وصیت را نسبت به قسمتی از موصی‌به قبول کند در این صورت وصیت نسبت به قسمتی که قبول شده صحیح و نسبت به قسمت دیگر باطل می‌شود.

ماده ۱۲۷۵- هر کس اقرار به حقی برای غیر کند ملزم به اقرار خود خواهد بود.

ماده ۱۲۷۸- اقرار هر کس فقط نسبت به خود آن شخص و قائم‌مقام او نافذ است و در حق دیگری نافذ نیست مگر در موردی که قانون آن را ملزم قرار داده باشد.

ماده ۲۹۱ قانون امور حسبی مصوب ۱۳۱۹- هر وصیتی که به ترتیب مذکور در این فصل واقع نشده باشد در مراجع رسمی پذیرفته نیست مگر اینکه اشخاص ذینفع در ترکه به صحت وصیت اقرار نمایند.

رأی وحدت رویه شماره ۹ مورخ ۱۳۵۵/۳/۱۰

موضوع:

مستأجری که با استفاده از حق واگذاری به غیر، قسمتی از مورد اجاره را به دیگری واگذار نماید، بعد از انقضای مدت اجاره مالك منافع قسمتی که واگذار گردیده نیست و نمی‌تواند تخلیه یا تعدیل اجاره بهای آن را از مستأجر جدید بخواهد.

متن رأی:

با توجه به ماده اول قانون روابط مالک و مستأجر و تبصره آن و با اتخاذ ملاک از مادتين ۵ و ۲۰ قانون مزبور، مستأجری که با استفاده از حق واگذاری به غیر قسمتی از مورد اجاره را به دیگری واگذار نماید دیگر بعد از انقضای مدت اجاره مالك منافع قسمتی که واگذار گردیده نیست و تصرفی هم در این قسمت برای او باقی نمانده تا بتواند تخلیه یا تعدیل اجاره بهای آن را از مستأجر جدید بخواهد. در چنین موردی رابطه حقوقی مستأجر سابق نسبت به قسمتی که واگذار گردیده قطع شده و بین مستأجر جدید و مالك رابطه استیجاری برقرار گردیده است. این رأی طبق ماده ۳ قانون اضافه شده به آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۳۷ در موارد مشابه برای دادگاهها لازم‌الاتباع است.

مواد ۱، ۵ و ۲۰ قانون روابط مالک و مستأجر مصوب ۱۰ خرداد ماه ۱۳۳۹-

ماده ۱- دکانها، مغازهها، خانهها، آپارتمانها، مهمانخانهها، مسافرخانهها، گرمابهها، کاروانسراها، محل کارخانهها، محل باشگاههای ورزشی، گاراژها، انبارها، اتاقهای کرایه و به طور کلی هر محلی که برای پیشه و کسب یا تجارت و یا سکنی تا به حال اجاره داده شده است و یا بعداً اجازه داده می‌شود مشمول مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره ۱- منظور از اجاره مذکوره در این ماده آن است که تصرف متصرف به عنوان اجاره یا صلح منافع یا هر عنوان دیگری به منظور اجاره باشد اعم از این که نسبت به مورد تصرف سند رسمی یا غیر رسمی تنظیم شده یا تصرف متصرف بر حسب تراضی با موجر با نماینده قانونی او باشد.

تبصره ۲- اراضی مزروعی محصور یا غیر محصور مشمول این قانون نخواهند بود.

تبصره ۳- تصرف ناشی از معاملات رهنی و معاملات با حق استرداد تصرف به عنوان اجاره شناخته نمی‌شود.

تبصره ۴- ساختمانهایی که برای سکونت به طور فصلی برای مدتی که از شش ماه تجاوز نکنند اجاره داده می‌شود مشمول این قانون نخواهد بود مشروط بر این که فصلی بودن در اجاره‌نامه آن تصریح شده باشد.

ماده ۵- در مواردی که بین مالک و کسی که ملک را به عنوان مستأجر در تصرف دارد اجاره‌نامه‌ای تنظیم نشده و یا اگر تنظیم شده مدت آن منقضی گردیده باشد هر یک از آنان می‌تواند به وسیله اظهارنامه از طرف مقابل ظرف ده روز درخواست تنظیم اجاره‌نامه یا تجدید آن را بنماید و در صورت عدم انجام تقاضا و یا عدم موافقت در تعیین میزان اجاره و شرایط آن هر یک از آنان می‌توانند برای تنظیم اجاره‌نامه و یا تعیین اجاره‌ها با رعایت مقررات ماده سوم در موردی که اجاره منقضی شده باشد طبق مواد ۱۳ و ۱۴ این قانون به دادگاه مراجعه نماید و مادام که میزان اجاره‌ها از طرف دادگاه تعیین نشده مستأجر در آخر هر ماه متنها ظرف ده روز اجرت‌المثل را به میزان اجرت‌المسمی باید بپردازد و اگر اجاره‌نامه‌ای تنظیم نشده باشد اجرت‌المثل معادل مبلغی پرداخته خواهد شد که در آخرین اجاره‌نامه رسمی بین مالک با مستأجر سابق تنظیم شده باشد که در این صورت مالک رونوشت اجاره‌نامه مزبور را به وسیله دادگاه به مستأجر ابلاغ خواهد نمود و در صورتی که مستأجر از تاریخ ابلاغ تا ده روز از پرداخت وجه اجاره خودداری نماید و یا هر یک از اقساط مال‌الاجاره را به میزان اجرت‌المسمی ظرف ده روز بعد از هر ماه نپردازد به تقاضای مالک همان دادگاه در جلسه فوق‌العاده حکم به تخلیه عین مستأجره خواهد داد و این حکم قطعی و لازم‌الاجرا است در صورتی که اجاره‌نامه‌ای وجود نداشته باشد مستأجر ملزم است به عنوان اجرت‌المثل مبلغی که خود تشخیص می‌دهد و متناسب با اجاره ملک مشابه می‌باشد برای هر ماه تا دهم ماه بعد در صندوق دادگستری بسپارد به هر حال پس از صدور حکم دادگاه اگر میزان تعیین شده به عنوان مال‌الاجاره بیش از مبلغ سپرده باشد و یا این که بیش از اجرت‌المثلی که پرداخت گردیده مستأجر ملزم است مابه‌التفاوت را از تاریخ درخواست به ضمیمه خسارت تأخیر تأدیه صدی ۱۲ در سال به مالک بپردازد و در صورت انقضای ده روز و عدم تودیع آن به تقاضای مالک همان دادگاه حکم به تخلیه صادر می‌نماید و حکم مزبور قطعی و لازم‌الاجرا است.